

Surat Al Mu'minun

Meccană

Dintre obiectivele acestui capitol:

Menționarea credinței și a realității și roadelor sale, și a consecințele încălcării ei, cât și disprețul arătat față de răufăcători. Acesta fiind motivul pentru care această sură începe prin amintirea succesului credincioșilor și a eșecului celor nelegiuiți.

Interpretarea sensurilor [Tafsir]:

1 Credincioșii care pun în practică învățăturile lui Allah sunt cei care izbâdesc, obținând ceea ce își doresc și fiind apărați de lucrurile de care se tem.

2 Aceia care sunt smeriți în rugăciunile lor, și membrele lor sunt statornice, iar inimile lor lipsite de orice lucru care să le distragă atenția.

3 Care evită vorbele goale și faptele deșarte, și conversațiile și practicile care conțin minciună.

4 Care se curățesc de vicii și își curățesc averea, oferind dania și oferind milostenii.

5 Aceia care își păzesc părțile lor intime de adulter, homosexualitate și imoralitate, rămând puri și virtuoși.

6 Afară de acelea cu care s-au legat prin contractul de căsătorie, sau dintre captivile aflate sub stăpânirea mâinii lor drepte. În aceste cazuri, ei nu au niciun păcat pentru intimitatea cu ele.

7 Însă aceia ale căror dorințe depășesc limitele impuse, și anume soțiile și roabele lor, aceia depășesc limitele stabilite de Allah, încălcând ceea ce El le-a făcut permis și înfăptuind ceea ce le-a interzis.

8 Iar aceia care păstrează cu sânguință ceea ce le-a fost încredințat și legămintele lor față de Allah sau față de robii Lui, și nu le încalcă, ci le împlinesc.

9 Și aceia care își păzesc rugăciunea, împlinind-o cu regularitate și la timpul său prescris, cu stâlpii și actele sale recomandate.

10 Aceia care se regăsesc în această descriere vor fi moștenitorii.

11 Care vor moșteni cele mai înalte trepte ale Paradisului și în care vor sălăslui veșnic, și binecuvântările lor vor fi fără sfârșit.

12 Noi l-am creat pe Adam, strămoșul omenirii din apă aleasă, extrasă din apă amestecată cu lutul pământului.

13 Apoi Noi i-am creat pe odraslele sale dintr-o picătură ce se odihnește într-un loc sigur, în pânțele, până la sorocul nașterii.

14 Apoi am făcut din această picătură, în pânțele, un cheag roșu de sânge, pe care apoi L-am preschimbat într-o bucată de carne, iar mai apoi din această bucată am făcut oasele cele tare, și le-am îmbrăcat, învelindu-le în carne, și am făcut din ea o altă făptură în care va fi suflat sufletul și am scos-o la iveală vie. Slavă lui Allah, Cel mai bun dintre creatori.

15 O, oamenilor, după ce veți trece prin aceste stagii, și viața voastră se va sfârși, voi veți muri.

16 Apoi, în Ziua Judecății, voi veți fi ridicați din nou, pentru a fi socotiți pentru faptele voastre.

17 O, oamenilor, Noi am făcut deasupra voastră șapte ceruri, unul peste altul, și Noi nu suntem niciodată fără băgare de seamă față de creația Noastră, și nu uităm niciodată.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Succesul este conferit de multe aspecte, și este recomandabil să le cunoaștem și să ne grăbim să le împlinim.

2 - Creația treptată face parte din rânduiala lui Allah.

3 - Cunoașterea completă a lui Allah cu privire la făpturile Sale.

سُورَةُ الْمُؤْمِنُونَ

۳۴۲

الجزء الثامن عشر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١﴾ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ﴿٢﴾ وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ﴿٣﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ ﴿٤﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ﴿٥﴾ إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ﴿٦﴾ فَمَنِ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ﴿٧﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِنَتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ﴿٨﴾ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَوَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٩﴾ أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ ﴿١٠﴾ الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١١﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ مِن سُلَالَةٍ مِّن طِينٍ ﴿١٢﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ ﴿١٣﴾ ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظْمًا فَكَسَوْنَا الْعِظْمَ لَحْمًا ثُمَّ أَنشَأْنَاهُ خَلْقًا ءَاخِرَ فِتْنَتٍ بَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ﴿١٤﴾ ثُمَّ إِنَّا كَرَّمْنَا بَعْدَ ذَلِكَ لَمِيتُونَ ﴿١٥﴾ ثُمَّ إِنَّا كَرَّمُوا الْقِيَمَةَ تُبْعَثُونَ ﴿١٦﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقَ وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ ﴿١٧﴾

Surat Al Mu'minin

342

Juzz 18

وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَهُ فِي الْأَرْضِ ط وَآتَا عَلٰى
 ذَهَابٍ بِهِ لَقَدْ رَوٰى ۝١٨ فَأَنْشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَنَّتٍ مِّنْ تَحِيْلٍ
 وَأَعْنَبٍ لَّكُمْ فِيهَا فَوْكِهٌ كَثِيْرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُوْنَ ۝١٩ وَشَجَرَةً
 تَخْرِجُ مِنْ طُورٍ سَيْنَاءَ تَنْبُتُ بِالذَّهْنِ وَصَبْغٍ لِّلْأَكْلِيْنَ ۝٢٠
 وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً لِّتُسْقِيَهُمْ مِّمَّا فِى بُطُونِهَا وَلَكُمْ فِيهَا
 مَنَافِعُ كَثِيْرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُوْنَ ۝٢١ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُوْنَ
 ۝٢٢ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَتَقَوِّمُوا عِبَادُوا اللَّهَ
 مَا لَكُمْ مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ وَأَفَلَا تَتَّقُوْنَ ۝٢٣ فَقَالَ الْمَلَأُوْا الَّذِينَ
 كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا هَٰذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُرِيدُ أَنْ يَتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ
 وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً مَّا سَمِعْنَا بِهَٰذَا فِي آبَائِنَا
 الْأَوَّلِيْنَ ۝٢٤ إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ بِهِ جَنَّةٌ مَّا تَرَوْهُ بِصُوْءِهِ حَتَّىٰ حِيْنَ
 ۝٢٥ قَالَ رَبِّ أَنْصُرْنِى بِمَا كَذَبُوْا ۝٢٦ فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنْ اصْنَعْ
 الْفُلَكَ بِأَعْيُنِنَا ووَحَيْنَا إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُوْرُ فَاسْلُكْ
 فِيْهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَن سَبَقَ عَلَيْهِ
 الْقَوْلُ مِنْهُمْ وَلَا تُخَاطَبُنِى فِي الَّذِينَ ظَلَمُوْا إِنَّهُمْ مُّعْرِضُوْنَ ۝٢٧

18) Și Noi trimitem apa din cer, cu măsură în care este nevoie, fără să fie prea multă, provocând stricăciune, și fără a fi insuficientă, și o facem să ude pământul pentru ca oamenii și animalele să beneficieze de el. Și, fără îndoială, Noi o putem face să dispară și să nu puteți beneficia de ea.

19) Cu această apă facem să crească pentru voi grădini de palmieri și vițe de vie, și alte soiuri în care voi găsiți fructe cu felurite forme și culori, precum smochinele, rodiile și merele, și din care voi mâncați.

20) De asemenea, Noi facem să crească pentru voi măslini, în regiunea Muntelui Sinai, din care extrageți ulei drept leac și pentru hrană.

21) O, oamenilor, și în vitele voastre (cămile, vaci și oi) aveți un semn prin care să cunoașteți Puterea lui Allah și Îngăduința Lui asupra voastră. Din pânțele lor Noi facem pentru voi lapte curat, pe care îl beți și în care se găsesc beneficii numeroase pentru voi. Și de la ele luați foloase precum purtatul vostru și al poverilor pe spinările lor, părul și lâna lor, pieile și carnea lor pe care o mâncați.

22) Și pe vitele voastre, și pe corăbiile de pe mare, sunteți purtați.

23) Noi l-am trimis pe Noe (pacea fie asupra sa) la oamenii neamului său, să-i cheme la Allah, și el le-a spus: „O, neam al meu, adorați-l numai pe Allah. Voi nu aveți alt dumnezeu în afară de El, Atotputernicul. Nu vă temeți voi, așadar, de El, implementând poruncile și evitând interdicțiile

Sale?”

24) Căpeteniile și liderii necredinței dintre oamenii neamului său au spus celor care le urmau, dintre oamenii de rând: „Acest om care pretinde a fi profetul lui Allah, este numai un bărbat asemenea voastră. El vrea numai superioritatea și stăpânirea asupra voastră. Dacă Allah voia să trimită profeți la noi, El putea să trimită îngeri, și nu un om. Noi nu am mai auzit înainte, la strămoșii noștri, de aceste lucruri pe care el le pretinde.

25) El este nebun, nu știe ce vorbește, așteptați așadar până ce situația lui va deveni clară pentru voi.”

26) Noe (pacea fie asupra sa) a spus: „O, Domnul meu, ajută-mă și dă-mi biruință asupra lor, căci ei mă învinuiesc de minciună.”

27) Și Noi i-am revelat: „Construiește arca sub ochii Noștri și sub îndrumarea Noastră, iar apoi când porunca Noastră va veni pentru a-i distruge, și apele pământului vor tâșni din el, din cuptorul lui, ia cu tine pe corabie perechi din fiecare vietate, femelă și mascul, pentru a se înmulți, și ia familia ta, cu excepția acelor împotriva cărora s-a rostit deja cuvântul, precum soția și fiul tău. Și nu Îmi cere pentru cei care s-au nedreptățit singuri prin necredință, rugându-te ca ei să fie salvați și să nu fie pierduți. Căci cu siguranță ei vor fi nimiciți, și vor fi înecați de potop.”

🌸 Dintre pildele acestor versete:

- 1 - Blândețea lui Allah față de robii săi este clară din ploaia pe care El o trimite, făcând beneficiile ei ușor de obținut.
- 2 - Menționarea beneficiilor și importanței măslinilor.
- 3 - Credința politeiștilor că pietrele sunt dumnezei, și necredința lor în Allah drept Domn al lor este un semn că ei sunt nesăbuiți.
- 4 - Ajutorul lui Allah este confirmat când popoarele lor au arătat necredință trimișilor.

28 Și când te urci pe arcă, tu și împreună cu cei care te urmează dintre credincioși, spune: „Lauda lui Allah, Cel care ne-a salvat de neamul necredincioșilor, și i-a nimicit.”

29 Și spune: „O, Domnul meu, coboară-mă pe mine de pe ea cu binecuvântarea Ta, și Tu ești Cel mai bun dintre cei care ne poate face să ne coborâm de pe ea.”

30 În cele menționate despre salvarea lui Noe și a celor care au crezut împreună cu el, și a nimicirii necredincioșilor, se află Semne ale Puterii Noastre de a-i ajuta pe trimișii Noștri, și de a-i pierde pe cei care nu au crezut în el. Și noi i-am încercat pe oamenii neamului său, trimițându-l la ei pe Noe, pentru a-i deosebi pe credincioși de necredincioși, și pe cei supuși de cei răzvrățiți.

31 Iar după poporul lui Noe am făcut noi să vină altă generație.

32 Și Noi le-am trimis un mesager dintre ei, care să îi cheme la Allah, spunându-le: „Adorați-L numai pe Allah, căci voi nu aveți alt dumnezeu în afară de El, Atotputernicul. Așadar, nu vă temeți voi de El, implementând poruncile Sale și evitând ceea ce El v-a interzis?! ”

33 Iar căpeteniile și liderii neamului său, care nu au crezut în Allah și au tăgăduit Viața de Apoi, răsplata și pedeapsa, și tiranii pe care Noi i-am dăruit cu belșug din lucrurile acestei lumi, au spus celor care îi urmau dintre oameni: „El nu este decât un om ca și voi, mănâncă ceea ce și voi mâncați, și nu este cu nimic mai bun, ca el să fie trimis la voi drept mesager.

34 Dacă voi dați ascultare unui om ca și voi, atunci veți fi voi pierduți. Căci nu veți avea niciun beneficiu, urmându-l și părăsind pe zii voștri, iar a-i da lui ascultare nu este cu nimic mai bun decât a da ascultare oricăruia dintre voi.

35 Vă făgăduiește el că după ce veți fi țărână și oseminte veți fi voi scoși din nou vii din mormintele voastre? Este cu puțință așa ceva?!

36 Foarte departe este ceea ce vi se făgăduiește, și anume scoaterea voastră din morminte și reînvierea, după ce ați murit și ați fost țărână și oase.

37 Nu există nimic în afară de viața acestei lumi, nici Viața de Apoi. Cei vii vor muri și nu vor mai fi aduși la viață niciodată, și alții se vor naște vii. Însă noi nu vom fi înviați din nou niciodată, pentru a fi judecați în Ziua de Apoi.

38 Acesta care pretinde a fi un profet trimis vouă, nu este decât un om care născocеște minciuni pe seama lui Allah, și noi nu credem în el.”

39 Profetul a spus: „O, Domnul meu, ajută-mă împotriva lor, căci ei mă acuză pe mine de minciună.”

40 Allah i-a răspuns, spunând: „În curând, acei necredincioși își vor regreta necredința.”

41 Și i-a cuprins pe ei strigătul, cu toată dreptatea meritându-și pedeapsa pentru arogantă, și Noi i-am făcut ca o spumă și gunoi de frunze uscate, purtate de un torent. Așadar, nimicitoare este pedeapsa neamului de nelegiuiri!

42 Apoi, după ei, Noi am adus alte generații și popoare, ca neamurile lui Lot și neamul lui Iona.

◆ Dintre pildele acestor versete:

1 - Este obligatoriu să-i aducem laudă lui Allah pentru binecuvântările Sale.

2 - Viața luxuoasă este un motiv al aroganței și nepăsării în fața adevărului.

3 - Consecințele resimțite de necredincios sunt regretul și pierderea.

4 - Nelegiuirea este unul dintre motivele ieșirii de sub Îndurarea lui Allah.

فَإِذَا اسْتَوَيْتَ أَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلِكِ فَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
نَجَّيْنَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٨﴾ وَقُلْ رَبِّ انْزِلْنِي مُنزَلًا مُبَارَكًا وَأَنْتَ
خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ﴿٢٩﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ وَإِنْ كُنَّا لَمُبْتَلِينَ ﴿٣٠﴾ ثُمَّ أَنْشَأْنَا
مِنْ بَعْدِهِمْ قُرْنًا آخَرِينَ ﴿٣١﴾ فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ أَنْ اعْبُدُوا
اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣٢﴾ وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ
الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِإِلْقَاءِ الْآخِرَةِ وَأَتْرَفْنَاهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ وَيَشْرِبُ
مِمَّا تَشْرَبُونَ ﴿٣٣﴾ وَلَئِنْ أَطَعْتُمْ بَشَرًا مِثْلَكُمْ إِنَّكُمْ إِذَا لَخَسِرُونَ
﴿٣٤﴾ أَيْعِدْكُمْ أَنْكُمْ إِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَعِظْمًا أَنَّكُمْ مُخْرَجُونَ
﴿٣٥﴾ هِيَ هِيَ هِيَ هِيَ لِمَا تَوْعَدُونَ ﴿٣٦﴾ إِنَّ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا
الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿٣٧﴾ إِنَّ هُوَ إِلَّا
رَجُلٌ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٣٨﴾ قَالَ رَبِّ
أَنْصِرْنِي بِمَا كَذَّبُونَ ﴿٣٩﴾ قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لَيُصْبِحُنَّ نَدِيمِينَ ﴿٤٠﴾
فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَاهُمْ غُثَاءً فَبَعْدَ اللَّقَوْمِ
الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾ ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُونًا آخَرِينَ ﴿٤٢﴾

مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَجِرُّونَ ﴿٤٣﴾ ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا
تَتْرَا كُلًّا مَاجَاءَ أُمَّةٍ رَسُولُهَا كَذَّبُوهُ فَاتَّبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا
وَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ فَبُعْدًا لِقَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٤٤﴾ ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَى
وَآخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿٤٥﴾ إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ
فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ ﴿٤٦﴾ فَقَالُوا أَنْتُمْ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا
وَقَوْمُهُمَا لَنَا عِيدُونَ ﴿٤٧﴾ فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ ﴿٤٨﴾
وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾ وَجَعَلْنَا
ابْنَ مَرْيَمَ وَآمَةَ وَآيَةً وَءَاوَيْنَهُمَا إِلَى رِبْوَةٍ ذاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ ﴿٥٠﴾
يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُّو مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا
تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٥١﴾ وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ
فَاتَّقُونِ ﴿٥٢﴾ فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلٌّ حِزْبٌ بِمَا لَدَيْهِمْ
فَرِحُونَ ﴿٥٣﴾ فَذَرَهُمْ فِي غَمَرَتِهِمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٥٤﴾ أَيْحَسِبُونَ أَنْتُمْ تُمِدُّهُمْ
بِهِ مِنْ مَالٍ وَبَنِينَ ﴿٥٥﴾ نَسَارِعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ بَلْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٦﴾
إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ﴿٥٧﴾ وَالَّذِينَ هُمْ
بِآيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٨﴾ وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ ﴿٥٩﴾

﴿43﴾ Niciuna dintre acele nații de necredincioși nu își poate grăbi pedeapsa sau distrugerea, nici nu și-o pot întârzia, indiferent ce mijloace ar folosi.

﴿44﴾ Apoi am trimis Noi trimișii Noștri unul după altul. Și de fiecare dată când un trimis venea la comunitatea lui, ei îl acuzau de minciună. Și Noi am făcut să urmeze unele după altele pedepsele lor, și nimic nu a mai rămas din ei, și am făcut din ei povești pilduitoare despre ei, pentru oameni. Așadar, nimicitoare este pedeapsa neamului de nelegiuți, care nu crede în ceea ce trimișii lor le aduc de la Domnul lor!

﴿45﴾ Apoi i-am trimis Noi pe Moise și pe fratele său Aaron, cu semnele Noastre, -toiagul, mână sa, lăcustele, păduchii, broaștele, sângele, potopul, anul de secetă și lipsa culturilor -, și cu dovezi limpezi.

﴿46﴾ La Faraon și la dregătorii lui, însă aceștia s-au semețit, și nu le-au dat ascultare, căci erau un neam de trufași și se purtau cu tiranie față de oameni.

﴿47﴾ Și au zis ei: „Să credem noi în doi oameni asemenea nouă, fără nicio calitate în plus față de noi, în vreme ce cei din neamul lor (poporul lui Israel) sunt înrobiți la noi?”

﴿48﴾ Și i-au socotit pe amândoi drept mincinoși, și au luat ceea ce ei aduseseră de la Allah drept minciună, însă ei au fost dintre cei nimiciți și înecați.

﴿49﴾ Și i-am dăruit lui Moise Tora, pentru ca ei să primească și să urmeze călăuzirea.

﴿50﴾ Și am făcut din Iisus și din mama sa un Semn al Puterii Noastre, căci ea a rămas însărcinată cu el fără să fi avut vreun soț, și le-am dat lor adăpost pe o colină înaltă și lină, ca să poată locui pe ea, aproape de o apă curgătoare și proaspătă.

﴿51﴾ O, trimișilor, mâncați din proviziile cele bune permise vouă, și împliniți fapte bune, în conformitate cu învățăturile religiei, căci Eu sunt Bineștiutor a ceea ce săvârșiți voi.

﴿52﴾ Și, o, profetilor, religia voastră este una singură, religia islamului, și Eu sunt Domnul vostru, și voi nu aveți niciun dumnezeu în afară de Mine. Așadar, fiți cu teamă față de Mine, urmând poruncile Mele și evitând ceea ce Eu vă opresc.

﴿53﴾ Însă cei care i-au urmat s-au gâlcevit și s-au despărțit, după ei, în religia lor, în grupuri și secte, fiecare dintre ele bucurându-se de ceea ce crede că îi este pe plac lui Allah, crezându-se cea dreaptă, fără să ia în considerare ceea ce au ceilalți.

﴿54﴾ O, trimisule, lasă-i, deci, în ignoranța și confuzia lor până ce le va fi trimisă pedeapsa.

﴿55﴾ Oare sunt aceștia mulțumiți cu ceea ce au și crezând că, din cauza faptului că Noi le-am dat avere și fii din belșug în această viață sunt bunuri pe care Noi le dăm în grabă, și pe care ei le merită?! Situația nu stă așa cum cred ei, însă Noi le-am dat toate acestea pentru a-i îndemna, pas cu pas, către pierzanie, însă ei nu simt.

﴿57﴾ Cu adevărat, ei sunt acei care, în ciuda faptului că ei cred și sunt smeriți, se tem de Domnul lor.

﴿58﴾ Aceia care cred în versetele Sale.

﴿59﴾ Aceia care nu îi fac Lui asociați.

✿ **Dintre pildele acestor versete:** 1 - Aroganța împiedică primirea călăuzirii către adevăr.

2 - Hrana cea pură și curată are impact asupra curăteniei inimii și a faptei.

3 - Monoteismul este religia și calea către care au îndemnat toți profetii.

4 - Favorurile celor nelegiuți nu sunt o onoare pentru ei ci o modalitate de a fi conduși, pas cu pas, către pierzanie.

60 Și aceia care se străduiesc să facă fapte bune, apropiindu-se de Allah prin cele pe care le împlinesc, și se tem că El nu va accepta de la ei actele lor de caritate și binele pe care îl săvârșesc, când se vor întoarce la Domnul lor.

61 Cei care se regăsesc în aceste descrieri minunate, se grăbesc să împlinească fiecare lucru bun, și se întrec întru acestea.

62 Noi nu impunem unui suflet decât atât cât este în puterea lui, iar Noi avem o carte unde înregistrăm faptele fiecăruia, ce rostește adevărul despre care nu există nicio îndoială, și ei nu vor fi nedreptățiți prin scăderea răsplății lor sau prin înmulțirea păcatelor.

63 Însă inimile necredincioșilor sunt în rătăcire de la această Carte ce arată adevărul și de la Cartea revelată lor. Și ei au alte fapte rele pe care le săvârșesc, în afară de această necredință în ele.

64 Până ce Noi îi luăm cu chinul pe cei mai înstăriți dintre ei, care au primit din lucrurile bune ale acestei lumi, și atunci ei strigă, implorând.

65 Li se va spune lor, pentru ca ei să nu aibă nicio speranță: „Nu strigați astăzi și nici nu implorați, nimeni nu vă va ajuta în fața pedepsei lui Allah.

66 Versetele Mele v-au fost recitate vouă, însă voi v-ați întors pe călcăiele voastre când le-ați auzit, din cauza pizmei lor față de ele.

67 Semetîndu-vă față de el în fața oamenilor și pretinzând că voi sunteți din neamul Al-Haram, însă voi nu sunteți dintre ei, căci ei sunt aceia care se tem de Allah, iar voi vorbiți vorbe de hulă în jurul său și nu îi sunteți dedicați.”

68 Nu cugetă acești politeiști la acest Coran, care a fost revelat pentru a crede în el, și a implementa ceea ce este pogorât în el. Oare le-a venit lor ceea ce nu le-a venit strămoșilor lor, și astfel ei l-au respins, tăgăduind, fără să creadă?

69 Sau poate că ei nu-l cunosc pe Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), pe care Allah l-a trimis la ei și de aceea se leapadă de el? L-au cunoscut și i-au cunoscut sinceritatea și onestitatea.

70 Sau spun ei: „El este nebun!”, însă ei au mințit. Ba el le-a adus lor Adevărul, asupra căruia nu există vreo îndoială că ar fi de la Allah, iar cei mai mulți dintre ei detestă adevărul, și îl urăsc datorită invidiei din ei, și datorită faptului că sunt părtinitori asupra minciunilor lor.

71 Și dacă Allah ar face adevărul potrivit cu poftele lor, s-ar fi stricat cerurile și pământul, precum și toți cei care se află în ele, datorită ignoranței lor cu privire la consecințele măsurii corecte și celei greșite.

72 O, trimisule, sau ceri tu de la ei o răsplată pentru cele pe care le-ai adus, și de aceea ei resping chemare ta? Tu nu le-ai cerut nimic, căci răsplata Domnului tău este mai bună decât răsplata lor sau a altora, iar El este cel mai bun dintre îngrijitori.

73 O, trimisule, tu doar îi chemi către calea cea dreaptă, fără de nicio cotitură, care este calea islamului.

74 Iar aceia care nu cred în Viața de Apoi și în răsplata și pedeapsa din ea, se abat de la această cale către alte căi întortocheate, ce duc către Iad.

🌸 Dintre beneficiile acestor versete:

1 - Frica dreptcredinciosului că faptele sale nu vor fi acceptate.

2 - Acei care nu urmează învățăturile datorită lipsei posibilității, nu sunt trași la răspundere, iar aceasta demonstrează milă față de robi.

3 - Viața îmbuibată în huzur este o cauză ce duce la tăgăduirea dreptății, și un motiv ce duce la pieire.

4 - Înțelegerea limitată a oamenilor îi împiedică de la recunoașterea multor beneficii.

وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَاءً تَوْأَوْ قُلُوبُهُمْ وَجِلَّةٌ أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ ﴿٦٠﴾
أُولَٰئِكَ يُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ ﴿٦١﴾ وَلَا نُكَلِّفُ
نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَلَدَيْنَا كِتَابٌ يَنْطِقُ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٦٢﴾
بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَمْرَةٍ مِّنْ هَٰذَا وَلَهُمْ أَعْمَلٌ مِّنْ دُونِ ذَٰلِكَ
هُمْ لَهَا عَمِلُونَ ﴿٦٣﴾ حَتَّىٰ إِذَا أَخَذْنَا مُتْرَفِيهِم بِالْعَذَابِ إِذَا هُمْ
يَجْعَرُونَ ﴿٦٤﴾ لَا تَجْعَرُوا الْيَوْمَ إِنَّكُمْ مِّنَّا لَا تَتَصَرُونَ ﴿٦٥﴾ قَدْ كَانَتْ
ءَايَاتِي تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ عَلَىٰٰ أَعْقَابِكُمْ تَنكِصُونَ ﴿٦٦﴾
مُسْتَكْبِرِينَ بِهِ سَلَمْرَاتِهِمْ جُرُورٌ ﴿٦٧﴾ أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ أَمْ
جَاءَهُمْ مَا لَمْ يَأْتِ آبَاءَهُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿٦٨﴾ أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ
فَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿٦٩﴾ أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ بَلْ جَاءَهُم بِالْحَقِّ
وَأَكْثَرُهُم لِلْحَقِّ كِرْهُونَ ﴿٧٠﴾ وَلَوْ اتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ
السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ بَلْ أَتَيْنَهُمْ بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ
عَنْ ذِكْرِهِمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٧١﴾ أَمْ تَسْأَلُهُمْ خَرْجًا فَخَرَجَ رِبَّكَ خَيْرٌ
وَهُوَ خَيْرُ الرِّزْقَيْنِ ﴿٧٢﴾ وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٧٣﴾
وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ لَنُكَابُونَ ﴿٧٤﴾

* وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ لَلْجُوفَىٰ طُغْيَانِهِمْ
 يَعْمَهُونَ ﴿٧٥﴾ وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُم بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوا لِرَبِّهِمْ
 وَمَا يَتَضَرَّعُونَ ﴿٧٦﴾ حَتَّىٰ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ
 إِذَاهُمْ فِيهِ مَبْلُسُونَ ﴿٧٧﴾ وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ
 وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٧٨﴾ وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ
 وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٧٩﴾ وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ وَلَهُ اخْتِلَافُ
 اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٨٠﴾ بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ
 الْأَوَّلُونَ ﴿٨١﴾ قَالُوا أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا إِذَا نَا
 لَمَبْعُوثُونَ ﴿٨٢﴾ لَقَدْ وُعِدْنَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا هَذَا مِنْ قَبْلُ
 إِن هَذَا إِلَّا أَلَّا سَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٨٣﴾ قُلْ لِّمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ
 فِيهَا إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٤﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا
 تَذَكَّرُونَ ﴿٨٥﴾ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ
 الْعَظِيمِ ﴿٨٦﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٨٧﴾ قُلْ مَنْ
 يَدْعُوهُ مَلَكَوْتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ
 كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٨﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ ﴿٨٩﴾

75) Dacă Ne-am fi îndurat de ei și am fi îndepărtat răul secetei și al foametei de la ei, s-ar fi îndârjit în nelegiuirea lor și ar fi rătăcit mai departe în ea.

76) I-am încercat Noi cu chinuri felurite, însă ei nu s-au supus Domnului lor și nu s-au rugat Lui cu umilință niciodată, și nu l-au chemat cu smerenie că să le îndepărteze lor încercările ce le fuseseră trimise.

77) Până ce, atunci când le vom deschide Noi poarta către un chin aspru, apoi sunt ei deznădăjduiți în privința oricărei ușurări și a oricărui bine!

Și când negarea nu va veni de la cei care își folosesc auzul, vederea și înțelepciunea, Allah i-a menționat pe aceștia alături de ceea ce El le-a dat dintre daruri, și a spus:

78) El este Cel care a creat pentru voi, o, voi, cei care nu credeți în înviere, auzul ca voi să ascultați, văzul ca să puteți observa și inimile cu care să pricepeți, chiar dacă voi nu Îi aduceți Lui mulțumire pentru darurile Sale asupra voastră, decât foarte puțin.

79) O, oamenilor, El a v-a creat pe voi pe pământ, și la El veți fi adunați pentru recompensă și judecată.

80) El este Cel Atotputernic, care dă viață, și nimeni în afară de El nu este capabil de aceasta. El este Cel care aduce moartea, și nimeni în afară de El nu o poate face. Și El a orânduit alternarea zilei și a nopții, cu duratele și lungimile lor. Oare voi nu înțelegeți Puterea Lui și că numai El este

capabil să creeze și să orânduiască?

81) Însă ei zic, asemenea cum au zis și strămoșii lor de mai înainte, cu necredință.

82) Zic ei, negând și tăgăduind: „Oare după ce vom muri Și vom fi noi țărână și oseminte, vom mai fi noi aduși la viață din nou pentru judecată?”

83) Ni s-a făgăduit nouă că vom fi înviați după moarte, și părinților noștri, mai înainte li s-a făcut aceeași promisiune, iar noi nu am văzut ca ea să se fi adevărit, acestea nu sunt decât legende ale înaintașilor din vechime, și minciuni de-ale lor!”

84) O, trimisule, spune acelor care nu cred în înviere: „Al cui este acest pământ și tot ceea ce se află pe el, dacă voi aveți știință?”

85) Ei vor zice: „Al lui Allah!” Spune: „Este Cel care stăpânește pământul și ceea ce este pe el incapabil să vă învie pe voi după ce ați murit?”

86) Spune: „Și cine este Stăpânul celor șapte ceruri și Stăpânul Tronului sublim, deasupra căruia nu este nicio făptură mai slăvită?”

87) Ei vor zice: „Cele șapte ceruri și Tronul Măreț sunt ale lui Allah!”, Spune-le: „Și oare voi nu vă temeți, urmând porunca Lui și evitând ceea ce El v-a oprit, ca să fiți scăpați de pedeapsă?”

88) Spune-le: „În mâna cui se află stăpânirea tuturor lucrurilor, și nimic din ce există nu este în afara stăpânirii Sale, și cine este Cel ce apără pe cine dorește dintre robii Săi, și de cine nu există apărare, dacă știți?”

89) Ei vor spune: „Ale lui Allah sunt toate!” Atunci tu zi-le: „Și cum se face că judecata voastră a dispărut și voi adorați pe alții, în vreme ce cunoașteți toate acestea?”

◆ **Dintre pildele acestor versete:** 1 - Necredincioșii nu sunt binecuvântați și blestemele care cad asupra lor sunt rezultatele naturii lor corupte. 2 - Tăgăduirea binecuvântărilor este o trăsătură caracteristică necredincioșilor. 3 - Atașamentul față de urmarea orbească împiedică de la atingerea adevărului. 4 - A admite unicitatea lui Allah cu privire la acțiunile Lui, fără a recunoaște unicitatea divinității Sale nu va servi drept salvare pentru cel în cauză.

90 Situația nu este așa cum pretind ei, ci Noi le-am trimis lor Adevărul, asupra căruia nu există nicio îndoială, iar ei sunt mincinoși atunci când pretind că Allah are un asociat sau un fiu, mărire și slavă Lui, căci El este cu mult deasupra acestor lucruri.

91 Allah nu și-a luat niciun copil, așa cum pretind cei necredincioși, ci Noi le-am trimis lor Adevărul cel limpede, și nu este nicio divinitate alături de El. Dacă ar fi fost mai multe divinități, fiecare divinitate s-ar fi dus împreună cu ceea ce a creat și unii dintre ei ar fi încercat să fie deasupra celorlalți, iar balanța Universului și sistemul său ar fi distrus. Faptul că niciunul dintre aceste lucruri nu s-a petrecut arată că există numai Un Singur Dumnezeu Adevărat ce merită să fie adorat, Allah. Mărire lui Allah care este mai presus de tot ceea ce vorbesc ei.

92 El cunoaște toate lucrurile cele nevăzute suptilor Săi, și le cunoaște pe toate cele văzute, fără ca ceva să Îi fie necunoscut! Și El este cu mult mai presus de asociații pe care necredincioșii îi atribuie Lui!

93 O, trimisule, spune: „O, Domnul meu, dacă Tu mă lași să văd cele împotriva cărora politeiștii au fost avertizați dintre pedepse.

94 O, Domnul meu, dacă îmi arăți mie această pedeapsă, atunci nu mă așeza întru neamul celor nelegiuți, ca eu să nu fiu atins de ea.”

95 Noi avem puterea să-ți arătăm și să te facem să vezi pedeapsa despre care ei au fost avertizați, căci acest lucru, și nici vreun altul, nu este imposibil pentru Noi.

96 O, trimisule, respinge oamenii nelegiuți cu un atribut mai bun, oferindu-le iertare, și fiind cu răbdare în fața răului lor. Noi știm foarte bine lucrurile pe care ei le spun, făcând parteneri lui Allah și mințind, și atribuindu-ți ție trăsături nedemne precum vrăjitoria și nebunia.

97 Și spune: „Doamne, eu caut scăpare la Tine împotriva ispitelor și șoptelor șeytanilor .

98 Și eu caut scăpare la Tine, Doamne, pentru ca ei să nu se apropie de mine și de lucrul meu.”

99 Până când, atunci când moartea îl învăluie pe vreunul dintre politeiști, și vede ceea ce i s-a trimis, spune, regretând trecutul și ceea ce a neglijat în privința lui Allah: „O, Domnul meu, trimite-mă înapoi în viață!

100 Pentru ca eu să fac fapte bune dacă mă întorc, în cele pe care le-am lăsat!” Nicidecum! Lucrurile nu stau așa cum el cere. Acesta este un cuvânt pe care el îl va rosti, dacă el ar fi întors la viață , el nu ar primi ceea ce i-a fost promis. Iar în urma celor care au murit este o barieră despărțitoare între viața lumească și Viața de Apoi, până în Ziua când vor fi înviați, și ei nu vor fi aduși de acolo din nou la viață, pentru a ajunge la ceea ce au pierdut și să repare ceea ce au stricat.

101 Iar când se va sufla în trâmbiță a doua oară, în Viața de Apoi, de către îngerul însărcinat cu această îndatorire, nu vor mai fi înrudiri între ei în Ziua aceea, căci ei vor fi preocupați și acaparați de ororile Ceașului, nici nu se vor întreba unul pe celălalt, căci atenția lor va fi îndreptată către ceea ce este important pentru ei.

102 Aceia ale căror balanțe ale faptelor bune vor atârna mai greu, aceia vor fi cei izbânditori, obținând ceea ce își doresc și fiind feriți de lucrurile de care se tem.

103 Iar aceia ale căror balanțe vor atârna mai ușor, căci faptele lor rele sunt mai numeroase, aceia sunt cei care și-au pierdut sufletele lor, căci ei le-au nedreptățit și le-au vătămat, lăsând în delăsare lucrurile benefice ale credinței și faptelor bune, și ei în Gheena vor avea sălaş veșnic.

104 Focul va arde fețele lor și buzele lor vor fi schimonosite, din cauza chinului aprig.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Echilibrul universului este o dovadă pentru Unicitatea lui Allah.

2 - Allah cunoaște totul. **3 -** A răspunde cu bine răufăcătorilor este o trăsătură de caracter măreață în islam, care are un efect resimțit de care adversar. **4 -** Importanța căutării adăpostului împotriva șoptelor și ispitelor lui Șeytan.

بَلْ أَتَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٩٠﴾ مَا أَخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذْ أَذْهَبَ كُلَّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿٩١﴾ عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٩٢﴾ قُلْ رَبِّ إِمَّا تُرِيدُنِي مَيُودَعُونَ ﴿٩٣﴾ رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٩٤﴾ وَإِنَّا عَلَى أَنْ تُرِيدَ مَا نَعِدُهُمْ لَقَدِيرُونَ ﴿٩٥﴾ أَدْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ ﴿٩٦﴾ وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيْطَانِ ﴿٩٧﴾ وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ ﴿٩٨﴾ حَتَّى إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ ﴿٩٩﴾ لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٠٠﴾ فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿١٠١﴾ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٢﴾ وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ﴿١٠٣﴾ تَلْفَحُ وُجُوهُهُمُ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ ﴿١٠٤﴾

أَلَمْ تَكُنْ مِنْ أَقْبَانِي عَلَى كُفْرِكُمْ فَكُنتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿١٠٥﴾ قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ ﴿١٠٦﴾ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ ﴿١٠٧﴾ قَالَ اخْسَرُوا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ ﴿١٠٨﴾ إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِي يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ﴿١٠٩﴾ فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ سَخِرَ بِأَحَقِّ أَنْسَوَكُمُ ذِكْرِي وَكُنتُمْ مِّنْهُمْ تَصْحَكُونَ ﴿١١٠﴾ إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا أَنَّهُمْ هُمُ الْفَآيُزُونَ ﴿١١١﴾ قُلْ لِّشْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ ﴿١١٢﴾ قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَسَلِ الْعَادِينَ ﴿١١٣﴾ قُلْ إِنْ لِّشْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا لَّوْ أَنَّهُمْ كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١١٤﴾ أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴿١١٥﴾ فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ ﴿١١٦﴾ وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴿١١٧﴾ وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ﴿١١٨﴾

سُورَةُ الْبُورَةِ

105 Și li se va spune lor, cu mustrare: „Oare nu vi s-au recitat vouă versetele Mele în vreme ce erați în viață, iar voi nu ați crezut în ele?”

106 Ei vor zice: „Doamne, rătăcirea noastră ne-a copleșit și noi am devenit un neam de oameni rătăciți.

107 Doamne, scoate-ne pe noi din Iad, iar de-ar fi să ne întoarcem la lucrurile asupra cărora noi am fost în rătăcire și nu le-am crezut, atunci fi-vom noi nelegiuți, fără de scuză!”

108 Allah a spus: „Rămâneți în el umiliți și nu mai vorbiți cu Mine!”

109 O parte dintre robii Mei care au crezut obișnuiau să spună: „Doamne, noi am crezut în Tine, deci iartă-ne nou păcatele și îndură-Te de noi cu mila Ta, căci Tu ești cel mai bun dintre cei îndurători.”

110 Însă voi i-ați batjocorit pe credincioșii care Îl cheamă pe Domnul lor, până ce zeflemeaua voastră v-a făcut să uitați pomenirea Mea, și voi râdeați de ei.

111 În Ziua Judecății, Eu îi răsplătesc pe cei credincioși cu Paradisul, pentru că ei au fost statornici în adorarea lui Allah și față de răul pe care voi l-ați pricinuit lor. Și atunci când ei au cerut să se întoarcă la viață pentru a repara ceea ce stricaseră, Allah le-a reamintit, îndemnându-i către cele care i-ar putea face să se căiască, dacă doresc.

112 El va zice: „Câți ani ați rămas voi pe pământ? Și câți din ei i-ați irosit?”

113 Vor răspunde, zicând: „Am rămas o zi sau doar o parte dintr-o zi. Întreabă-i pe cei care țin numărul zilelor și lunilor.”

114 El va zice: „Nu ați rămas voi decât puțin timp, în care este ușor să fii statornic în adorare, măcar dacă ați fi știut voi cât va fi timpul pe care îl veți petrece.

115 O, oameni, ați crezut că Noi v-am creat în joacă, fără vreo înțelepciune, și că nu există răsplată sau pedeapsă, întocmai precum este cazul animalelor. Și că nu veți fi reînțorși la Noi pentru socoteală, în Ziua Judecății?

116 Așadar preamărit este Allah, Stăpânul și Orânduitorul, El face cu robii săi ceea ce dorește El. Adevărul, a Cărui promisiune este de netăgăduit, și ale Cărui Cuvinte sunt adevărate. Nu există niciun dumnezeu demn de a fi adorat în afară de El, Stăpânul Tronului Sublim-acea mai măreață creație, și Domnul celei mai mărețe dintre creații este Domnul tuturor lucrurilor.

117 Și cel ce cheamă alături de Allah un alt dumnezeu, fără să aibă dovada despre dreptul acestuia de a fi adorat (și aceasta este situația fiecărui lucru adorat în afară de Allah), acela va da socoteală Domnului său și va fi pedepsit. Iar necredincioșii nu vor izbândi în primirea lucrurilor pe care și le doresc și în salvarea de lucrurile de care se tem.”

118 O, trimisule, spune: „Doamne, iartă-mi mie păcatele și fii îndurător cu mine, căci Tu ești Cel mai bun dintre cei îndurători față de cel care comite păcate, și Tu ești cel care acceptă căința.”

☆ Dintre beneficiile acestor versete:

1 - Necredinciosul este umilit în balanța lui Allah. 2 - A batjocori oamenii credincioși este un mare păcat, ce atrage pedeapsa asupra celui care îi dă curs. 3 - Irosirea vieții este un atribut al necredincioșilor.

4 - Preamărirea lui Allah este un aspect al respectului față de Allah în invocație.

5 - Allah a început această sură menționând atributele succesului credincioșilor, iar finalul potrivit este a încheia sura menționând pierderea necredincioșilor și eșecul lor.

Dintre obiectivele acestui capitol:

Sublinierea aspectelor legate de castitate, acoperirea trupului și puritatea societății islamice, alături de protejarea ei de cauzele imoralității, și planurile ipocriților pentru a răspândi indecența.

Interpretarea sensurilor [Tafsir]:

1 O sură pe care Noi am trimis-o și pe care Noi am rânduit-o și în care Noi am trimis versete limpezi pentru ca voi să luați aminte, să primiți îndemnare și să le urmați.

2 Pe femeia necăsătorită care preacurvește și pe cel care preacurvește, biciuiți-i pe fiecare cu câte o sută de lovituri. Și să nu lăsați mila de ei să vă abată în împlinirea legii lui Allah, spre a nu-i pedepsi sau a le ușura pedeapsa, dacă voi credeți în Allah și în Ziua de Apoi. Și un grup de dreptcredincioși să fie martori la pedepsirea lor, pentru a răspândi vestea și a-i împiedica pe alții.

3 În privința cazului adulterului, Allah a menționat că cel care preacurvește să nu se însoare decât cu o femeie care preacurvește sau cu o păgână care nu se oprește de la adulter. Iar pe femeia care preacurvește să nu o ia de nevastă decât un bărbat care preacurvește sau un păgân. Le este oprit dreptcredincioșilor să ia în căsătorie astfel de oameni.

4 Pe aceia care defăimează aducând acuze asupra muierilor cinstite (și, prin analogie, și bărbați nevinovați) și apoi nu aduc patru martori

pentru a susține ceea ce afirma, biciuiți-i/-o, cârmuitorilor-cu optzeci de lovituri și nu mai primiți mărturie de la ei niciodată, căci cei care aduc acuze asupra celor virtuoși sunt numai aceia care nu arată ascultare lui Allah.

5 Afară de aceia care pe urmă se căiesc și se îndreaptă, căci Allah acceptă căința și mărturia celor care se căiesc, căci El este Iertător, Îndurător.

6 Aceia care le acuză pe soțiile lor și nu au martori afară de ei înșiși în privința celor pe care le pretind, fiecare dintre ei trebuie să facă patru mărturii cu jurământ pe Allah că ei spun adevărul în privința acuzelor aduse față de soțiile lor.

7 Și o a cincea mărturie cu jurământ, invocând blestemul lui Allah să cadă asupra lui, dacă el este dintre cei care mint în privința acuzelor aduse soției.

8 Însă osânda va fi îndepărtată de la soție, dacă ea face patru mărturii cu jurământ pe Allah, că soțul ei minte în privința celor de care o acuză.

9 Și o a cincea mărturie cu jurământ invocând ca mânia lui Allah să se abată asupra ei, dacă el spune adevărul în privința acuzelor aduse ei.

10 O, oamenilor, dacă nu ar fi grația lui Allah asupra voastră, iertându-i pe cei care se căiesc dintre robii Lui, și îndurarea Lui, prin planul și învățăturile Sale și faptul ca Allah este Iertător și Înțelept, atunci El v-ar grăbi vouă pedeapsa pentru păcatele voastre și voi ați fi dați în vileag pentru ele.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Introducerea lucrurilor mărețe poartă un indiciu asupra dimensiunii măreței acestora. 2 - Cel care comite adulter va pierde mila și respectul deținut în cadrul societății islamice.

3 - Pedeapsa celor care comit adulter reprezintă un mod de a proteja societatea împotriva răului său, și o modalitate de prevenire a incidenței acestui păcat. 4 - Pedeapsa celui care lansează acuze este împărțită, ea având o latură fizică, prin pedeapsa biciuirii, și una imaterială, prin respingerea mărturiei acuzatorului pe nedrept, iar catalogarea sa precum acela care nu arată ascultare lui Allah indică seriozitatea acestui act. 5 - Adulterul nu este dovedit fără dovadă clară, iar a pretinde că el a avut loc fără vreo evidență reprezintă lansarea de acuze.

سُورَةُ النُّورِ
۳۵۰
الجزء الثامن عشر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سُورَةُ أَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَأَنْزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

۱ الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلْيَشْهَدْ عَذَابُهُمَا طَائِفَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ

۲ الزَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ وَحُرِّمَ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ

۳ وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

۴ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِن بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

۵ وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُن لَّهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنفُسُهُمْ فَشَهَدُوا أَحَدِهِمْ أَرْبَعَ شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ وَلَمِنَ الصَّادِقِينَ

۶ وَالْخَمْسَةُ أَنْ لَعْنَتْ اللَّهُ عَلَيْهَ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ وَيَدْرُؤُاْ عَنْهَا الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعَ شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ وَلَمِنَ الْكَاذِبِينَ

۷ وَالْخَمْسَةُ أَنْ غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ

Surat An Nur
350
Juzz 18

إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَّكُم بَلْ
هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ مَا أَكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي تَوَلَّى
كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١﴾ وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ
وَالْمُؤْمِنَاتُ بَأْنَفُسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوا هَذَا إِفْكٌ مُّبِينٌ ﴿١٢﴾ وَلَوْلَا
جَاءَ وَعَلَيْهِ بِأَرْبَعَةٍ شُهَدَاءَ فِإِذْ لَمْ يَأْتُوا بِالْشُهَدَاءِ فَأُولَٰئِكَ
عِنْدَ اللَّهِ هُمُ الْكَذِبُونَ ﴿١٣﴾ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَمَسَّكُمْ فِي مَا أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٤﴾
إِذْ تَقَوْنَهُ بِالْحَسْبِ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَتَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُمْ مَا لَيْسَ لَكُم بِهِ عِلْمٌ
وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾ وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ
قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهَذَا سُبْحَنَكَ هَذَا بُهْتَنٌ عَظِيمٌ
﴿١٦﴾ يَعِظُكُمُ اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٧﴾
وَيُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ
يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ ءَامَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٩﴾ وَلَوْلَا
فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٠﴾

11 Cei care au venit cu minciuna (aceea de a acuza de relații ilicite pe Mama dreptcredincioșilor, 'Aișa, Allah fie mulțumit de ea) sunt un grup dintre voi. O, dreptcredincioșilor, nu socotiți a fi un rău pentru voi aceste vorbe ale lor, ci mai degrabă ele reprezintă un bine pentru voi, căci în această încercare se află răsplată și un test pentru cei care cred, și reprezintă absolvirea de orice vină a Mamei credincioșilor. Fiecare om dintre ei care a acuzat-o de adulter, are păcatul ce și l-a agonisit, iar celui căruia îi revine cea mai mare parte din ea, va avea parte de mare chin - cel la care se face referire aici este Abdullah ibn Salul.

12 De ce, atunci când au auzit această calomnie despre adulter, nu au avut credincioșii și credincioasele în sinea lor gândul bun despre cei acuzați dintre frații și surorile lor musulmane, și de ce nu au zis „Aceasta este o minciună înverdată”?

13 De ce nu au adus ei întru aceasta patru martori, să dovedească adulterul de care o acuză pe Mama dreptcredincioșilor, 'Aișa (Allah fie mulțumit de ea)? Iar dacă nu au adus ei martori să susțină acuzațiile lor, și nici nu există astfel de martori, înseamnă că ei sunt la Allah mincinoși.

14 Și de n-ar fi favorul lui Allah, prin care el nu v-a grăbit pedeapsa, o credincioșilor, și i-a iertat pe aceia dintre voi care s-au căit, v-ar fi ajuns pe voi un chin mare pentru ceea ce ați spus, vorbind despre această minciună și despre acuzația adusă Mamei credincioșilor.

15 Aceasta este spusă unul altuia, și dată mai departe, deși nu este nici măcar adevărată și voi nu ați avut nicio știință despre aceasta. Și voi ați considerat-o a fi un lucru mărunț și ușor, în vreme ce, în fața lui Allah, era de cea mai mare importanță, căci este vorba despre acuzații și minciuni împotriva celor nevinovați.

16 Și de ce nu ați spus, atunci când ați auzit această acuzație: „Nu se cade ca noi să vorbim despre acest lucru meschin. Mărire lui Allah. Aceasta este o calomnie cât se poate de serioasă la adresa Mamei credincioșilor.”

17 Allah vă îndeamnă și vă reamintește, să nu mai repetați una ca asta niciodată, clevetind și acuzând o persoană nevinovată de adulter, dacă sunteți dreptcredincioși.

18 Și Allah vă deslușește vouă versetele ce conțin poruncile Sale și vă îndeamnă, iar Allah este Bineștiutor al faptelor voastre, nimic nefiind ascuns de El. El vă va răsplăti pentru ele, și El este Înțelept în legea și orânduiriile Sale.

19 Aceia care vor ca printre dreptcredincioși să se răspândească scandalul și stricăciunea, precum adulterul, vor avea parte de osândă dureroasă în Lumea de Apoi. Allah știe minciunile lor, și care va fi întoarcerea robilor Săi. El știe care sunt lucrurile ce le aduc beneficii, în vreme ce voi nu știți.

20 Acesta este favorul lui Allah asupra voastră, o, voi, cei care ați fost acuzați, și faptul că Allah este Blând și Milos. Dacă nu ar fi așa, El v-ar grăbi pedeapsa aspră.

◆ Dintre pildele acestor versete:

1 - Politeiștii își concentrează eforturile în distrugerea centrelor de încredere ale societății islamice, împrăștiind zvonuri și false acuzații.

2 - Politeiștii îi pot recruta pe unii dintre credincioși pentru a-i ajuta în a-și atinge scopul.

3 - Onoarea acordată Mamei credincioșilor, 'Aișa, absolvind-o pe ea de orice vină, din înaltul celor șapte ceruri.

4 - Importanța dovezilor în situația zvonurilor.

21 O, voi cei care credeți în Allah și vă supuneți poruncilor Sale, nu urmați pașii lui Șeitan, înfrumusețând nelegiuirea. Aceluia care urmează pașii lui Șeitan el îi poruncește ticăloșia și lucrul oprit, dintre fapte și vorbe și dintre lucrurile interzise de religie. O, credincioșilor, și de nu ar fi mila și favorul lui Allah asupra voastră, nici unul dintre voi nu ar fi curățat de păcatele sale nicicând atunci când se căiește. Însă Allah curățește pe cine voiește El, dacă acesta se căiește pentru păcatele sale. Iar Allah este Cel care Aude toate vorbele voastre și este Bineștiutor al faptelor voastre, dintre ele nimic nu Îi rămâne Lui ascuns, și El vă va răsplăti pentru ceea ce înfăptuiți.

22 Cei dintre voi care au fost înzestrați cu belșug și cu bogăție să jure un legământ conform căruia ei nu vor mai da nimic rudelor, căci aceștia sunt sârmani și au purces pe calea lui Allah, numai din pricina unui păcat pe care aceștia din urmă l-au săvârșit. Ci să ierte și să miluiască. Oare nu voiți voi ca Allah să vă ierte vouă, dacă voi îi iertați pe ei? Iar Allah este Iertător cu robii Săi care se căiesc Lui. Iar robii Săi trebuie să ia aminte la exemplul Său. Acest verset a fost revelat despre Abu Bakr as-Siddiq (Allah fie mulțumit de el), atunci când a făcut legământ să nu îi mai dea milostenie lui Mustah, care luase parte la răspândirea zvonurilor despre adulter.

23 Aceia care defăimează femei evlavioase, preacurate, care nu cunosc adulterul, fiind dreptcredincioase, vor fi blestemați de Allah atât în această viață, cât și în Viața de Apoi, și vor avea parte de chin mare.

24 Acest chin va fi în Ziua în care limbile vor mărturisi împotriva lor pentru minciunile pe care le-au spus, mâinile și picioarele pentru ceea ce ei au săvârșit.

25 În Ziua aceea, Allah îi va răsplăti după cuviință cu răsplata pe care o merită, și vor ști ei că Allah este Adevărul, și tot ceea ce vine de la El în materie de învățătură, promisiuni sau amenințări sunt și ele adevărate, fără urmă de îndoială.

26 Toate cele necurate dintre femei, bărbați, vorbe și fapte sunt menite acelora necurate asemenea lor, iar toate cele curate și pure sunt potrivite pentru cele asemenea lor. Cei preacurați dintre bărbați și femei sunt nevinovați de ceea ce femeile și bărbații întinați spun despre ei. Pentru aceștia este iertare de la Allah pentru păcatele lor, și o provizie măreață, aceea a Paradisului.

Și pentru că vederea frumuseții trupurilor este un motiv ce stârnește dorință, care duce la comiterea adulterului menționat la începutul acestei sure, Allah a poruncit cererea permisiunii pentru a intra în case, pentru a proteja intimitatea, spunând:

27 O, voi, cei care credeți în Allah și puneți în aplicare îndemnul lui Sale, nu intrați în alte case, până ce nu ați cerut permisiune și până ce nu i-ați salutat pe locuitorii lor, spunând: „Pacea fie asupra voastră. Pot să intru?” A căuta această permisiune pentru a intra este un lucru mai bun pentru voi, decât să intrați de-odată, poate că vă veți aminti cele ce v-au fost poruncite și le veți aplica.

◆ Dintre pildele acestor versete:

- 1 - Ispitele și șoaptele lui Șeitan îndeamnă la comiterea de păcate, așadar credinciosul trebuie să fie conștient de ele.
- 2 - Călăuzirea către împlinirea faptelor bune vine de la Allah și nu de la om însuși.
- 3 - A ierta pe cei care ne greșesc este un motiv pentru obținerea iertării păcatelor noastre .
- 4 - Clevetirea împotriva femeilor caste este un păcat major.
- 5 - Porunca de a cere permisiunea este menită a proteja văzul, și a ocroti intimitatea caselor.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢١﴾ وَلَا يَأْتِلِ أُولُو الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولَى الْقُرْبَى وَالْمَسْكِينِ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لُعُنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٢٣﴾ يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنَتُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾ يَوْمَ يُؤْفِكُ فِيهِمُ اللَّهُ دِينَهُمُ الْحَقَّ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ ﴿٢٥﴾ الْخَبِيثَاتُ لِلْخَبِيثِينَ وَالْخَبِيثُونَ لِلْخَبِيثَاتِ وَالطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ أُولَئِكَ مُبَرَّءُونَ مِمَّا يَقُولُونَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٢٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا وَتُسَلِّمُوا عَلَى أَهْلِهَا ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٢٧﴾

فَإِنْ لَّمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّى يُؤْذَنَ لَكُمْ
وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ ارْجِعُوا فَارْجِعُوا هُوَ أَزْكَى لَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٢٨﴾ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا
غَيْرَ مَسْكُونَةٍ فِيهَا مَتَعٌ لَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا
تَكْتُمُونَ ﴿٢٩﴾ قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا
أَرْوَاحَهُمْ ذَلِكَ أَزْكَى لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٣٠﴾
وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ
أَرْوَاجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ
بِخُمْرِهِنَّ عَلَى جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ
أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ
أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ
أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوِ التَّابِعِينَ غَيْرَ أُولِي الْإِرْبَةِ مِنَ
الرِّجَالِ أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَى عَوْرَاتِ النِّسَاءِ
وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتُوبُوا
إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣١﴾

﴿28﴾ Iar dacă nu găsiți pe nimeni în casă, nu intrați până ce nu vi se îngăduie vouă, iar dacă vi se spune vouă să plecați, atunci întoarceți-vă, și nu intrați în ele. Aceasta este mai curat pentru voi pe talerul balanței faptelor la Allah, iar El este Bineștiutor a ceea ce faceți voi, nimic din faptele voastre nu Îi este ascuns, și vă va socoti pentru ele.

﴿29﴾ Nu este niciun păcat pentru voi dacă intrați în case nelocuite, ce nu aparțin nimănui, folosite pentru servicii publice -precum bibliotecile, magazinele din piețe. Iar Allah știe atât ceea ce faceți voi pe față, cât și ceea ce țineți ascuns, nimic nu Îi este ascuns, și pentru toate vă va socoti.

Și fiindcă privirea deschide drumul către adulter, Allah a poruncit coborârea ei, pentru a o proteja. Și El a spus:

﴿30﴾ O, trimisule, spune dreptcredincioșilor să-și plece privirile, și să nu caute să vadă frumusețile trupurilor, și să-și păzească pudoarea, temându-se să nu cadă în ceea ce este interzis. Aceasta este mai curat pentru ei, și anume a evita să privească la acele lucruri pe care Allah le-a interzis. Allah, doară, este Bineștiutor a ceea ce fac ei, nimic nu Îi rămâne ascuns, și El îi va socoti pentru ceea ce fac.

﴿31﴾ Și spune dreptcredincioaselor să-și plece privirile și să nu caute să vadă frumusețile trupurilor, și să-și păzească pudoarea, ferindu-se de imoralitate și acoperindu-se, ca să nu-și arate

frumusețea și gâteliile străinilor, afară de ceea ce este pe dinafară-precum hainele, și să-și coboare vălurile peste piepturile lor, și gât. Și să nu-și arate frumusețea decât înaintea soților, sau a părinților lor, sau a părinților soților lor, sau a fiilor lor, sau a fiilor soților lor, sau a fraților lor, sau a fiilor fraților lor, sau a fiilor surorilor lor, sau a femeilor, fie că acestea sunt musulmane sau nu, sau a robilor pe care le stăpânesc mâinile lor drepte, sau a slujitorilor dintre bărbați, care nu mai au dorință, sau a copiilor mici care nu știu despre rușinea intimității. Și să nu lovească cu picioarele lor, astfel încât să atragă atenția supra lor și a podoabelor lor, cum ar fi brățările din jurul gleznelor sau altele asemenea lor. Și căiți-vă cu toții, o, voi dreptcredincioșilor, pentru ceea ce ați văzut și pentru alte fapte, față de Allah, pentru ca voi să izbândiți, primind ceea ce vă doriți și fiind salvați de cele de care vă temeți.

🌸 Dintre pildele acestor versete:

- 1 - Permisibilitatea de a intra în clădirile publice fără permisiune prealabilă.
- 2 - Este obligatoriu pentru bărbați și femei să își plece privirile în fața lucrurilor oprite lor.
- 3 - Hijjabul este obligatoriu pentru femei.
- 4 - Interzicerea mijloacelor de provocare.

Și atunci când celibatul era un motiv al răspândirii adulterului, Allah a poruncit ca cei singuri să fie ajutați să se căsătorească, spunând:

32 O, credincioșilor, bărbații să ia în căsătorie pe femeile necăsătorite dintre voi, precum și pe cele virtuozitate dintre roabele voastre. Dacă ei sunt săraci, Allah le va da cele de trebuință, prin mila Sa, căci a îmbogăți pe cineva nu scade din averea Sa, și El știe bine situația robilor Săi.

Și atunci când Allah a poruncit căsătoria cu cele aflate în captivitate, El a poruncit protejarea castității în cazul în care nu găsește cu cine să se căsătorească, și a spus:

33 Iar aceia care nu au cele de trebuință pentru căsătorie, fiind săraci, să caute să își păzească puritatea și castitatea, până ce Allah îi va îmbogăți pe ei din mila Sa. Iar dacă vreunul dintre robii voștri caută un contract de eliberare din sclavie, plătindu-și în schimb răscumpărarea, încheiați voi acest contract, dacă voi știți că ei vor pune în aplicare poruncile religioase și vor fi drepecți, și dăruieți-le lor din bunurile lui Allah pe care El vi le-a dat, pentru a-i ajuta să plătească ceea ce s-au învoit. Și nu le siliți pe sclavele voastre la curvie pentru un câștig, așa cum a făcut Abdullah ibn Ubayy cu sclavele lui, dacă ele vor să rămână curate, și doresc câștigul modestiei! Iar dacă cineva le silește, Allah-chiar și după silirea lor-este Iertător, Îndurător cu ele, și păcatul întreg este al celui care le-a silit.

34 O, voi, oameni, Noi v-am trimis vouă versetele limpezi, pentru a nu avea nicio îndoielă asupra

lor, și v-am trimis pildă prin poveștile celor care s-au petrecut mai înainte de voi dintre credincioși și necredincioși, și v-am trimis îndemn pentru cei care au frică de Domnul lor și urmează poruncile Sale, și evită ceea ce El a oprit.

35 Allah este lumina cerurilor și a pământului, călăuză pentru locuitorii lor. Pilda Luminii Lui în inima credinciosului seamănă cu o fîridă în care se află o lampă. Lampa este într-un vas de cristal, iar acesta pare a fi o stea scânteietoare. Ea se aprinde de la un pom binecuvântat, un măslin, într-un loc care este luminat de soare de la răsărit până la asfințit, al cărui ulei aproape că luminează fără să-l fi atins focul, și cum ar lumina el dacă ar fi atins de foc?! Lumina focului peste lumina din vasul de cristal, așa este și lumina din inima dreptcredinciosului, și lumina călăuzirii aprinsă în ea. Allah călăuzește pe cine voiește El pentru a urma Coranul. Allah dă oamenilor pilde cu imagini metaforice. Iar Allah le știe pe toate, și nimic nu este ascuns de El.

36 Această lumină Allah a poruncit să strălucească în moschei, pe care Allah a îngăduit să fie înălțate și în care este pomenit numele Său, atunci când se face chemarea la rugăciune [Azaan], în rugi, pomenire și rugăciuni înfăptuite înăuntrul lor, dimineața și seara, căutând mulțumirea lui Allah.

Dintre pildele acestor versete:

- 1 - Allah a limitat cauzele sclaviei în exclusivitate la războaie, și a lărgit modalitățile de eliberare din sclavie.
- 2 - Eliberarea sclavilor prin scrierea unui contract pentru o sumă de bani ce urmează a fi plătită drept răscumpărare, și oferind ajutor cu sume de bani în acest sens, pentru a le da libertatea și a nu face ca sclavii să constituie o clasă socială umilită, implicată în lucruri imorale.
- 3 - Inima credinciosului este luminată de lumina naturii sale înnăscute, și de cea a călăuzirii Domnului său.
- 4 - Moscheile sunt casele lui Allah, a căror ridicare El a îngăduit-o, pentru a le face locuri de adorare a Sa, și acestea trebuie ținute departe de mîrdăria fizică și cea spirituală.
- 5 - Lumina este unul dintre frumoasele nume ale lui Allah, și presupune atributul Luminii Sale.

وَأَنْكِحُوا الْأَيَامَىٰ مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِيَّائِكُمْ أَنْ يَكُونُوا فَقْرًا يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ۝۳۲ وَلَيْسَتَعَفِيفَ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا حَتَّىٰ يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَالَّذِينَ يَبْتَغُونَ الْكِتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ فَكُلُوا مِنْهُمُ إِنِ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا وَآتُوهُمْ مِّنْ مَّالِ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ وَلَا تُكْرِهُوا فَتِيَّتَكُمْ عَلَى الْبِغَاءِ إِنِ أَرَدْنَ تَحَصُّنًا لِّتَبْتَغُوا عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَن يُكْرِهِنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِن بَعْدِ إِكْرِهِنَّ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝۳۳ وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ آيَاتٍ مَُّبِينَاتٍ وَمَثَلًا مِّنَ الَّذِينَ خَلَوْا مِن قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ۝۳۴ * اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مِثْلُ نُورِهِ كَمِشْكَاةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِن شَجَرَةٍ مُّبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ نُورٌ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَن يَشَاءُ وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَلَ لِلنَّاسِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝۳۵ فِي يُبُوتِ آذَانُ اللَّهِ أَن تَرْفَعَ وَيَذْكُرَ فِيهَا أَسْمُهُ وَيُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ۝۳۶

رَجَالٌ لَا تُلْهِهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ
وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ ﴿٣٧﴾
لِيَجْزِيَ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَيَزِيدَهُمْ مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَاللَّهُ
يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَلَهُمْ كَسْرَابٍ
بَقِيعةً يَحْسَبُهُ الظَّمْآنُ مَاءً حَتَّى إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا
وَوَجَدَ اللَّهَ عِنْدَهُ فَوَقَّعَهُ حِسَابَهُ ۗ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٣٩﴾
أَوْ كُظِّمَتْ فِي بَحْرٍ لُجِّيٍّ يَغْشَاهُ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ
سَحَابٌ ظُلُمَتْ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَدَهُ لَمْ يَكِدْ
يَرَهَا ۗ وَمَنْ لَمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِنْ نُورٍ ﴿٤٠﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ
اللَّهَ يَسْخِرُ لَهُ مِنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالطَّيْرِ صَفَقَتْ كُلُّ
قَدْعَةٍ صَلَاتَهُ وَتَسْبِيحَهُ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٤١﴾ وَاللَّهُ مُلْكُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿٤٢﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُزْجِي
سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَامًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ
خِلَالِهِ ۚ وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ جِبَالٍ فِيهَا مِنْ بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ
وَيَصْرِفُهُ ۖ عَنْ مَنْ يَشَاءُ يَكَادُ سَنَا بَرْقُهُ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَارِ ﴿٤٣﴾

37) Bărbați pe care negoțul nu-i împiedică de la pomenirea lui Allah, nici de la împlinirea Rugăciunii cu perfecțiune, nici de la achitarea daniei, și care se tem de o Zi a Judecății, ziua când inimile sunt întoarse între speranța de a fi salvate de pedeapsă și frica pentru ea, și ochii se îndreaptă spre locul unde apare.

38) Ei fac aceste fapte pentru ca Allah să îi facă statornici în împlinirea faptelor cele mai frumoase pe care le-au săvârșit și să le adauge încă și mai multe, din harul Său, drept răsplată pentru ei. Căci Allah îi dăruiește fără socoteală cui voiește El, și El înmulțește faptele lor.

39) Cât despre faptele acelor care nu cred, ei nu vor avea pentru ele nicio răsplată, ci sunt ca o nălucire într-un pustiu întins, pe care cel însetat îl vede și îl ia drept apă, dar când ajunge la el, nu găsește nimic. Tot așa și necredinciosul care crede că faptele îi vor fi de folos, până ce moare și este înviat, și nu va găsi nicio răsplată. Însă el Îl găsește în fața sa pe Allah, care îi va plăti întreaga lui măsură căci El este grabnic la socoteală.

40) Sau faptele lor sunt ca întunecimile dintr-o mare adâncă, pe care o învăluie talazurile, iar peste ele alte talazuri și deasupra lor norii negri, care acoperă stelele cu lumina călăuzitoare. Întunecimi unele deasupra altora. Dacă cineva ar cădea în aceste întunecimi și și-ar scoate mâna, aproape că nici nu o vede din cauza beznei. Tot așa și necredinciosul aflat în întunericul ignoranței, al suspiciunii și îndoielii, și cu inimă pecetluită. Iar

acela căruia Allah nu-i dă lumină pentru a-l călăuzi și a-l scoate din calea pierzaniei, și a-l îndruma către știința Cărții Sale, acela nu va avea nicio lumină și nicio Carte drept călăuză.

41) O, trimisule, nu știi tu că pe Allah îl preamăresc cei din ceruri și de pe pământ, ca și păsările care-și întind aripile în văzduh? Fiecare știe rugăciunea sa, precum omul, și lauda sa, precum cea a păsărilor. Iar Allah este Bineștiutor a ceea ce fac ei, niciuna dintre faptele lor nu Îi este ascunsă.

42) A lui Allah este împărăția cerurilor și a pământului, și la Allah este întoarcerea în Ziua Judecății, pentru socoteală și recompensă.

43) O, trimisule, nu ai văzut tu că Allah mână norii, apoi îi aduce împreună, apoi îi face o grămadă, unul peste altul, și apoi vezi tu ploaia ivindu-se din ei? Și El face să coboare din cer, din norii îngrămădiți care arată ca niște munți în măreția lor, bucăți înghețate, din apa, ca pietrele, și El lovește cu grindina pe cine voiește dintre robii săi, și o îndepărtează de la cine voiește El. Iar scăpărarea fulgerului Său, aproape că orbește vederea.

◆ Dintre pildele acestor versete:

- 1 - Obligația de a echilibra aspectele ce țin de această viață și faptele Vieții de Apoi.
- 2 - Faptele necredinciosului sunt nule, căci condiția credinței nu este îndeplinită.
- 3 - Necredinciosul nu se aseamănă niciunei făpturi a lui Allah care Îi aduce laudă și I se supune.
- 4 - Toate stagiile ploii sunt create și decretate de Allah.

44 Allah este Cel care face să alterneze ziua și noaptea, atât ca durată cât și ca succesiune. În acestea este un semn al divinității și un exemplu de îndemnare, pentru cei care văd, al Puterii și Măreției lui Allah.

45 Allah a creat toate vietățile din apă [spermă], și unele dintre ele se târăsc pe burtă-precum șerpii, altele merg pe două picioare-precum oamenii și păsările, și altele merg pe patru picioare-precum vitele. Allah creează ceea ce voiește El dintre cele menționate și dintre cele pe care nu le-a amintit, căci Allah este cu putere peste toate și nimic nu îi este imposibil.

46 Noi am pogorât versetele deslușite lui Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), și în acestea nu este nicio îndoială. Și Allah călăuzește pe cine dorește către o cale dreaptă, fără nicio cotitură, iar această cale duce către Paradis.

47 Politeiștii spun: „Noi credem în Allah și credem în trimis, și noi ne supunem lui Allah și ne supunem trimisului.” Dar apoi o parte dintre ei se întorc, și ei nu se supun lui Allah și trimisului Său, străduindu-se pe calea lui Allah. Iar aceia care se întorc de la credință și supunere față de Allah și de trimisul Său nu sunt credincioși, chiar dacă ei pretind că ar fi.

48 Iar când acești ipocriți sunt chemați la Allah și la Trimisul Său pentru a judeca între ei pentru cele asupra cărora se află în neînțelegere, ei au refuzat judecata sa, din pricina ipocriziei lor.

49 De ar avea ei dreptatea de partea lor, și el ar judeca în favoarea lor, ar veni spre El, pe deplin supuși.

50 Oare în inimile lor este o boală care îi însoțește oriunde merg, sau se îndoiesc ei că Muhammed este trimisul lui Allah, sau se tem că Allah și Trimisul Său vor fi nedrepti cu ei? Nu, acesta nu este motivul, ci ei înșiși sunt nelegiuți, prin tăgăduirea adevărului și încăpățânarea lor.

Și când El a menționat poziția necredincioșilor, care resping judecata lui Allah și a trimisului Său, Allah a precizat și poziția credincioșilor care au acceptat arbitrajul lui, spunând:

51 Răspunsul credincioșilor, atunci când sunt chemați la Allah și la trimisul Său, ca el să judece între ei, este: „Am auzit și ne-am supus.”, iar cei ce se regăsesc în această descriere sunt cei care izbândesc în această viață, și în Viața de Apoi.

52 Însă acela care se supune lui Allah și trimisului Său, și se supune judecății, temându-se de păcatul nesupunerii, și de pedeapsa lui Allah, urmând poruncile Sale și evitând ceea ce El a interzis, aceia sunt izbânditorii binelui în această viață și în Viața de Apoi.

53 Politeiștii se jură prin cele mai puternice legăminte pe Allah, că ei ar ieși dacă tu le-ai porunci lupta pe calea Sa. O, trimisule, spune-le: „Nu vă jurați, minciuna voastră este bine-cunoscută, și așa zisa voastră supunere este știută. Allah este Bineștiutor a tot ceea ce faceți voi, nimic dintre faptele voastre nu Îi este Lui ascuns, deși voi le țineți secrete.”

◆ Dintre pildele acestor versete:

1 - Varietatea fapturilor create de Allah este un semn al Puterii Sale.

2 - Unul dintre atributele politeiștilor este acela de a respinge judecata lui Allah, afară de situația în care aceasta este în beneficiul lor, căci inimile lor sunt bolnave, îndoielnice, și suspicioase în privința lui Allah.

3 - Supunerea față de Allah, și față de trimisul Său, și frica de Allah, sunt cauze ale succesului în viața lumească și în Viața de Apoi.

4 - Jurămintele legate pe minciuni este o trăsătură cunoscută a politeiștilor.

يَقْلِبُ اللَّهُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ﴿٤٤﴾
وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِّن مَّاءٍ فَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَى بَطْنِهِ وَمِنْهُمْ مَّن
يَمْشِي عَلَى رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَى أَرْبَعٍ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ
إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٥﴾ لَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ مُّبِينَاتٍ
وَاللَّهُ يَهْدِي مَن يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٤٦﴾ وَيَقُولُونَ
ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلَّى فِرْقٌ مِّنْهُمْ مَّن بَعْدَ
ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾ وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ
لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فِرْقٌ مِّنْهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٤٨﴾ وَإِن يَكُن لَّهُمُ الْحَقُّ
يَأْتُوا إِلَيْهِ مُذْعِنِينَ ﴿٤٩﴾ أَفِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ أَمْ ارْتَابُوا أَمْ يَخَافُونَ
أَن يَحْيِفَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُ أَوْ يَبَلَ أُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٥٠﴾ إِنَّمَا
كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَن
يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥١﴾ وَمَن
يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَخْشِ اللَّهَ وَيَتَّقْهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ
﴿٥٢﴾ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَنِهِمْ لَنِ أَمْرَتَهُمْ لِيَخْرُجُنَّ قُل
لَّا تَقْسِمُوا طَاعَةً مَّعْرُوفَةً إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٥٣﴾

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ وَإِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٥٤﴾ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٥٥﴾ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٥٦﴾ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِي النَّارِ وَلَيْشَ الْمَصِيرُ ﴿٥٧﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ بَعْدَ هَٰذَا أَنْ يَكُونَ لَكُمْ مَخْرُجٌ مِنَ الْكَلِمَاتِ الَّتِي أَنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَيَّكُمْ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٨﴾

﴿54﴾ O, profetule, spune acestor politeiști: „Supuneți-vă lui Allah și supuneți-vă trimisului Său, atât pe ascuns cât și fățiș.” Iar dacă ei se întorc de la ceea ce le-ai poruncit, el răspunde doar pentru cele cu care a fost însărcinat dintre faptele de adorare și aplicarea poruncilor ce îi vin. De vă veți supune lui, urmând cele poruncite de el, veți fi călăuziți către adevăr. Și nu-i revine trimisului decât îndatorirea transmiterii limpezi a mesajului, și nu este datoria lui să vă oblige pe voi către călăuzire sau să vă constrângă către ea.

﴿55﴾ Allah le-a promis aceluia dintre voi care au crezut în Allah și au săvârșit fapte bune că îi va face pe ei izbânditori asupra inamicilor lor, și îi va face stăpânitori pe pământ, așa cum i-a făcut stăpâni și pe cei de dinaintea ta care au crezut și s-au supus. Și El le-a făgăduit că va da forță religiei lor, care este islamul, și că le va schimba teama cu siguranța. Pentru că ei Mă adoră pe Mine și nu-Mi fac Mie ca asociați nimic. Și aceia care vor fi necredincioși după aceste binecuvântări, aceia sunt răzvrățiți, ieșiți din limitele adorării lui Allah.

﴿56﴾ Așadar împliniți rugăciunea cu statornicie, și dați dania cu regularitate, și supuneți-vă trimisului, poate că voi veți primi îndurare.

﴿57﴾ O, trimisule, să nu socotești tu vreodată că aceia care nu cred vor fi în stare să scape de pedeapsa Mea, dacă Eu doresc să o trimit asupra lor. Și sălașul lor cel mai rău este destinația lor din Foc. Și ce rea soartă este pentru ei Iadul.

Și când Allah a menționat regulile cererii permisiunii pentru oamenii liberi ce ajung la vârsta pubertății, El a amintit aici regulile cererii permisiunii pentru robi și pentru oamenii liberi care nu au atins vârsta pubertății, și pentru copii, spunând:

﴿58﴾ O, voi cei care credeți în Allah și împliniți poruncile Lui, să vă ceară îngăduință să intre cei pe care îi stăpânesc mâinile voastre drepte, fie că sunt femei sau bărbați, precum și copiii dintre voi care nu au ajuns la vârsta pubertății, să ceară ei permisiune în trei împrejurări: înainte de rugăciunea din zori-când vă schimbați hainele de dormit cu cele de zi, când vă scoateți veșmintele voastre pentru odihnă la amiază, înainte de rugăciunea de Dohor, și după rugăciunea de seară – când vă scoateți veșmintele de zi pentru a le îmbrăca pe cele de seară. Acestea sunt cele trei momente de intimitate, să nu intre ei în fața voastră fără să ceară permisiune. În afară de acestea, nu este nici un păcat nici pentru voi, nici pentru ei de a pleca și de a veni unii la alții, căci ar fi greu să îi opriți pe ei să intre mereu fără a cere îngăduială. Astfel vă tâlcuiește Allah legile Sale despre cererea permisiunii, și vă face limpezi versetele Sale, iar Allah este Bineștiutor al lucrurilor benefice pentru robii Săi, și Întept în ceea ce legislează pentru ei.

◆ Dintre pildele acestor versete:

- 1 - A urma porunca profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) este un semn al călăuzirii.
- 2 - Cel care cheamă la calea lui Allah trebuie să facă tot ceea ce îi stă în putință, iar rezultatele se află numai în mâna lui Allah.
- 3 - Credința și fapta bună sunt cauze ale puterii pe pământ.
- 4 - Instruirea robilor și a copiilor să ceară permisiune în momentele în care trupurile oamenilor sunt expuse [atunci când își schimbă hainele].

59 Dar când au ajuns copiii voștri la vârsta pubertății, să ceară îngăduință să între în case, în toate circumstanțele, așa cum li s-a poruncit adulților și a fost menționat înainte. Astfel vă tâlcuiește Allah poruncile sale cu privire la cererea permisiunii, și vă face versetele Sale clare, căci Allah este Bineștiutor al lucrurilor benefice pentru robii Săi, și Întelept în ceea ce legislează pentru ei.

60 Cât despre femeile al căror ciclu menstrual s-a încheiat și ele nu mai pot procrea, căci au fost ajunse de bătrânețe, și care nu mai nădăjduiesc la căsătorie, nu este niciun păcat dacă ele își scot vâlurile, precum veșmintele de peste haine sau vâlurile care le acoperă fețele, însă fără să-și arate podoabele ce le fusese poruncit să le ascundă. Dar este și mai bine pentru ele dacă nu și le scot și își păstrează modestia. Și Allah este Cel care Aude toate vorbele voastre, și Cel care Cunoaște faptele voastre. Nimic nu Îi este ascuns, și El vă va răsplăti pentru ele.

61 Nu este niciun păcat pentru cel orb, nu este păcat nici pentru cel născut șchiop, nu este păcat nici pentru cel bolnav dacă ei se delăsă de unele porunci ce le sunt peste putere de a le împlini, precum lupta pe calea lui Allah. O, credincioșilor, nu este niciun păcat pentru voi dacă mâncați în casele voastre, sau ale copiilor voștri, sau în casele părinților voștri, a mamelor voastre, sau a fraților

voștri, sau surorilor voastre, sau în casele unchilor voștri dinspre tată, sau în casele mătușilor voastre dinspre tată, sau în casele unchilor voștri dinspre mamă, sau în casele mătușilor voastre dinspre mamă, sau în acelea ale căror chei se află în posesia voastră, sau a unui prieten sincer, care vă invită cu bună intenție. Nu este păcat să mâncați fie împreună, fie separat. Iar când intrați în aceste case, sau în altele, salutați pe cei din ele, spunând: „Pacea fie asupra voastră!” Iar dacă nu este nimeni în ele, atunci salutați-vă singuri spunând: „Pacea fie asupra robilor credincioși ai lui Allah!” Un salut binecuvântat și curat de la Allah, prin dragostea și înțelegerea pe care le aduce între voi și binecuvântarea sufletului celui care îl aude. Astfel vă tâlcuiește Allah versetele Sale, pentru ca voi să le pricepeți și să le aplicați.

Dintre pildele acestor versete:

- 1 - Este permis ca persoanele în vârstă să-și scoată o parte din haine, pentru a evita suspiciunea.
- 2 - Precauția în religie este calea celor drepti.
- 3 - Scuzele valide reprezintă un motiv al împușinării îndatoririlor legale.
- 4 - Societatea islamică este cea a cooperării, sinergiei și frăției.

وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَعِذُوا كَمَا
اسْتَعَاذَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ
آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ **۵۹** وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ
الَّتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَنْ يَضَعْنَ
ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ وَأَنْ يَسْتَعْفِفْنَ خَيْرٌ
لَهُنَّ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ **۶۰** لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا
عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى أَنْفُسِكُمْ
أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ آبَائِكُمْ أَوْ بُيُوتِ
أُمَّهَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ
أَوْ بُيُوتِ أَعْمَامِكُمْ أَوْ بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ
أَخْوَالِكُمْ أَوْ بُيُوتِ خَالَاتِكُمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ
مَفَاتِحُهُ أَوْ صَدِيقِكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ
تَأْكُلُوا جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا إِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَسَلِّمُوا
عَلَى أَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةً مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُبْرَكَةٌ طَيِّبَةٌ كَذَلِكَ
يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ **۶۱**

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِذَا كَانُوا مَعَهُ عَلَى أَمْرٍ جَامِعٍ لَمْ يَذْهَبُوا حَتَّى يَسْتَأْذِنُوا الْإِنِّ الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِذَا أَسْتَأْذِنُكَ لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ فَأَذِّنْ لِمَنْ شِئْتَ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٦٢﴾ لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَتَسَلَّلُونَ مِنْكُمْ لِوَاذٍ فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦٣﴾ أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ وَتَوْمَ يُرْجَعُونَ إِلَيْهِ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٦٤﴾

سُورَةُ الْفُرْقَانِ

نُزِيلًا ٢٥

آيَاتُهَا ٧٧

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا ﴿١﴾ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ وَتَقْدِيرًا ﴿٢﴾

Și atunci când El a menționat cererea permisiunii înainte de a intra, El a menționat de asemenea și permisiunea înainte de a pleca, spunând:

﴿62﴾ Numai aceia sunt credincioși cu adevărat, care cred în Allah și în trimisul Său, atunci când se află împreună cu el pentru ceva ce necesită acțiune și efort colectiv în beneficiul tuturor musulmanilor, nu pleacă de lângă el până ce nu au obținut permisiunea sa. O, trimisule, aceia care cer permisiune de a pleca, aceia cu adevărat cred în Allah și în trimisul Său, așadar, atunci când te roagă să-i lași să plece pentru vreo treabă de-a lor, îngăduiește-le acelor cărora tu voiești dintre ei, și roagă-te la Allah pentru iertarea lor, căci Allah este Cel Iertător cu robii săi care se căiesc, și El este Cel mai Milostiv.

﴿63﴾ O, credincioșilor, arătați respect trimisului lui Allah, și nu îl strigați pe nume, Muhammed, sau după numele tatălui său, spunând „Fiul lui Abdullah” ca pe o chemare a unuia dintre voi către altul. Ci spuneți: „O, trimis al lui Allah”, sau „O, profet al lui Allah”. Și dacă el vă cheamă pentru un lucru public, el nu vă cheamă pentru lucruri ridice, așa cum faceți unul cu celălalt, așadar grăbiți-vă să-i răspundeți. Allah îl știe pe acela care pleacă pe furiș, fără a cere permisiune, acela care respinge porunca trimisului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Acela să se teamă că va fi ajuns de necaz și încercare, sau de o pedeapsă dureroasă pe care nu o va putea suporta.

﴿64﴾ Ale lui Allah sunt toate cele din ceruri și de pe pământ, prin creația, stăpânirea și orânduirea lor. O, oamenilor, El știe bine starea în care sunteți voi. Nimic nu Îi este Lui ascuns. Iar în Ziua când ei vor fi aduși la Allah, după moarte, El îi va înștiința despre cele pe care le-au săvârșit în viața lumească, căci Allah Știe toate lucrurile, nimic nu Îi este Lui ascuns, nici din ceruri și nici de pe pământ.

Surat Al Furqan

Meccană

Dintre obiectivele acestui capitol:

A oferi suport trimisului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) după atacul politeiștilor asupra sa.

Interpretarea sensurilor [Tafsir]:

﴿1﴾ Binecuvântat este Cel care a trimis Coranul robului și trimisului Său, Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), Îndreptarul dintre adevăr și minciună, pentru a fi un trimis pentru oameni cât și pentru djinni, și pentru ca toate fapăturile Lui să fie cu teamă de pedeapsa lui Allah.

﴿2﴾ Cel căruia Îi aparține împărăția cerurilor și a pământului, care nu a zămislit niciun copil și nici nu are asociat întru Stăpânire. El a creat toate lucrurile și le-a orânduit cu bună rânduială, conform Științei și Înțelepciunii Sale.

Dintre pildele acestor versete:

- 1 - Islamul este religia reglementărilor și a manierelor, și aderând la codul său de comportare este o mare binecuvântare și un mare bine.
- 2 - Statutul profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) necesită mai mult respect decât ceilalți.
- 3 - Înșelăciunea de a încălca Sunna Profetului (pacea și binecuvântările lui Allah să fie asupra sa).
- 4 - Măreția Stăpânirii lui Allah și Cunoașterea de către El a tuturor lucrurilor.

3 Politeiștii au luat în locul lui Allah dumnezei care nu pot crea nimic, fie cât de mare sau de mic, ei ei înșiși sunt creați. Allah i-a făcut pe ei din nimic, și ei nu-și pot aduce lor înșiși nici rău și nici folos, și nu au vreo putere asupra morții, nici nu pot învia morții din mormintele lor.

Iar când le-a amintit de partenerii pe care ei i-au făcut lui Allah, El a menționat poziția lor din Cartea Sa și prin mesagerul Său, spunând:

4 Cei care nu cred în Allah și în trimisul Său, zic: „Aceasta nu este decât o minciună pe care Muhammed a născocit-o și apoi a pus-o pe seama lui Allah, clevetind. Și în aceasta l-au ajutat și alții.” Însă ei aduc nedreptate și minciună, căci acest Coran este Cuvântul lui Allah, și nici oamenii și nici djinnii nu pot aduce ceva asemenea lui.

5 Și aceia care nu cred în Coran au zis: „Coranul nu este decât un număr de povești ale celor de demult, și ceea ce ei au scris, mințind. Muhammed a copiat ce au spus ei, și ei i-au dictat ce să scrie, dimineața și seara.”

6 O, trimisule, spune acestor necredincioși: „Coranul a fost pogorât de Allah, Cel care Știe totul din ceruri și de pe pământ, și nu este o născocire așa cum voi ați pretins.” Și apoi El a spus, ca să îi îndemne să se căiască: „Allah este Cel mai Milostiv cu robii săi care se căiesc, și Cel mai Îndurător cu ei.”

7 Și cei care nu cred în profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) au zis: „Ce

fel de profet este acesta ce mănâncă mâncare asemenea altor oameni, și merge pe străzi și prin piețe pentru a-și căpăta cele de trebuință? De ce nu i s-a coborât lui un înger care să îl ajute și să îl întărească?

8 Sau de ce nu i-a fost trimisă lui o comoară din cer, sau o grădină din care să mănânce și să ia cele de trebuință pentru a nu fi nevoit să meargă pe străzi și prin piețe pentru a o căuta?” Cei nelegiuîți au spus: „O, voi, credincioșilor, cel pe care îl urmați nu este un profet ci un om vrăjit.”

9 O, trimisule, privește ce fel de comparații fac ei, pentru a rămâne uimit, căci ei te-au descris pe tine cu minciuni. Spun ei: „El este vrăjit”, sau au spus: „Este nebun.” Însă ei sunt rătăciți și niciodată nu vor găsi vreo cale care să îi aducă la calea cea dreaptă, și nici nu vor izbuti să îi calomnieze sinceritatea și adevărul.

10 Binecuvântat este Cel care, dacă voiește, ți-ar putea dăruia lucruri mai bune decât cele amintite de ei: grădini pe sub ale căror palate curg pâraie, din care să te îndestulezi, și El ți-ar putea da palate în care să locuiești.

11 Și ei nu au au pretins vreun lucru adevărat sau vreo dovadă, însă ceea ce au făcut ei este să nege Ceasul Judecării ce va să vină. Însă Noi am pregătit o văpaie îngrozitoare în Foc pentru cei care au tăgăduit Viața de Apoi.

◆ Dintre pildele acestor versete:

1 - Atribuirea caracteristicilor abilității creării, a aduce bine, a da moarte și a învia pe cei morți, numai lui Allah și inabilitatea idolilor de a face vreuna dintre acestea.

2 - Afirmarea atributelor iertării și milei lui Allah.

3 - Propovăduirea mesajului nu înseamnă că profetul nu este om.

4 - Modestia profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) căci el a avut un mod de trăi similar cu al celorlalți oameni.

وَأَتَّخِذُوا مِنْ دُونِيهِ إِلَهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ
وَلَا يَمْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا
وَلَا حَيَاةً وَلَا نُشُورًا ﴿٣﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا
إِفْكٌ أَفْتَرْتَهُ وَآعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ فَقَدْ جَاءَ ظُلْمًا
وَزُورًا ﴿٤﴾ وَقَالُوا أَأَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ أَكُتِبَتْ لَهُمْ فِي تَمَلٍّ
عَلَيْهِ بُكْرَةٌ وَأَصِيلًا ﴿٥﴾ قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ
فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٦﴾
وَقَالُوا مَالِ هَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِي فِي
الْأَسْوَاقِ لَوْلَا أَنْزَلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُونُ مَعَهُ نَذِيرٌ ﴿٧﴾
أَوْ يُلْقَى إِلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ تَكُونُ لَهُ وَجَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا وَقَالَ
الظَّالِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا ﴿٨﴾ أَنْظِرْ
كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ
سَبِيلًا ﴿٩﴾ تَبَارَكَ الَّذِي إِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذَلِكَ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَيَجْعَلُ لَكَ قُصُورًا ﴿١٠﴾ بَلْ
كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ وَأَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا ﴿١١﴾

إِذَا رَأَوْهُمْ مِّن مَّكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا تَغِيْظًا وَزَفِيرًا ۚ
 وَإِذَا أَلْقَاوْا مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مُّقَرَّنِينَ دَعَوْا هُنَالِكَ ثُبُورًا
 ۝۱۳ لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاحِدًا وَادْعُوا ثُبُورًا كَثِيرًا
 قُلْ أَذَلِكَ خَيْرٌ أَمْرَجَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ كَانَتْ
 لَهُمْ جَزَاءً وَمَصِيرًا ۝۱۴ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ خُلْدٌ
 كَانَ عَلَى رَبِّكَ وَعْدًا مَّسْئُولًا ۝۱۵ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ وَمَا
 يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَقُولُ ءَأَنْتُمْ أَضَلَلْتُمْ عِبَادِي
 هَؤُلَاءِ أَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ ۝۱۶ قَالُوا سُبْحَانَكَ مَا كَانَ
 يَنْبَغِي لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِنْ دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنْ مَتَّعْتَهُمْ
 وَءَابَاءَهُمْ حَتَّى نَسُوا الذِّكْرَ وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا ۝۱۷
 فَقَدْ كَذَّبُوكُمْ بِمَا تَقُولُونَ فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا
 وَلَا نَصْرًا وَمَنْ يَظْلِمِ مِّنْكُمْ نَذِقْهُ عَذَابًا كَبِيرًا ۝۱۸
 وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ لِيَأْكُلُونَ
 الطَّعَامَ وَيَمْشُونَ فِي الْأَسْوَاقِ وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ
 لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَتَصْبِرُونَ ۚ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا ۝۱۹

12) Când vor vedea Focul dintr-un loc îndepărtat, când necredincioșii vor fi mânați către el, ei vor auzi sunetul fierberii sale aprige, și zgomotul furiei sale.

13) Și când necredincioșii vor fi aruncări în Foc, într-un loc îngust, și mâinile le vor fi legate de gâturi cu lanțuri, se vor ruga să fie nimiciți pentru a scăpa de el.

14) O, necredincioșilor, astăzi nu vă rugați voi pentru o singură pieire, ci rugați-vă pentru mai multe pieiri, și vi se va împlini ruga, însă veți rămâne în pedeapsa chinuitoare pe veci.

15) O, trimisule, spune-le: „Oare această pedeapsă din Iad este mai bună sau Grădina veșniciei, ce nu se termină nicicând? Pe aceea Allah le-a făgăduit-o celor dreپți dintre robii săi, drept răsplată. Aceasta le va fi răsplata și la ea se vor întoarce în Viața de Apoi.”

16) În Paradis, ei voi avea parte de tot ceea ce își doresc. O promisiune de la Domnul tău pentru robii săi dreptcredincioși. Și promisiunea lui Allah va fi împlinită, căci El nu își încalcă niciodată făgăduiala.

17) În Ziua în care Allah îi va aduna împreună pe ei cât și pe cei pe care ei îi adoră în locul lui Allah, El îi va întreba pe cei care au fost adorați, să îi mustre pe cei care i-au adorat: „I-ați răătăcit voi pe robii Mei, poruncindu-le să vă adore pe voi, sau ei singuri s-au îndepărtat de la Cale?”

18) Cei care fuseseră adorați vor spune: „Mărire Ție! Nu se cade să luăm noi alți aliați în afară de

Tine, și să îi luăm drept proteguitori în afară de Tine, cum să îi chemăm noi pe robii Tăi să adore pe altcineva în afară de Tine? Însă Tu le-ai dat politeiștilor lor atâtea plăceri ale acestei vieți, și părinților lor, să îi ducă pas cu pas către pieire, încât ei au uitat de pomenire Ta, și au adorat alți dumnezei în afară de Tine și au devenit ei un neam pierdut, răătăcindu-se.”

19) Cei ce fuseseră adorați vor spune: „Mărire Ție! Nu se cade să luăm noi alți aliați în afară de Tine, și să îi luăm drept proteguitori în afară de Tine, cum să îi chemăm noi pe robii Tăi să adore pe altcineva în afară de Tine? Însă Tu le-ai dat politeiștilor lor atâtea plăceri ale acestei vieți, și părinților lor, să îi ducă pas cu pas către pieire, încât ei au uitat de pomenirea Ta, și au adorat alți dumnezei în afară de Tine și au devenit ei un neam pierdut, răătăcindu-se.”

Și când politeiștii au tăgăduit că profeții ar avea nevoie de mâncare sau de a merge prin piețe, Allah le-a răspuns, zicând:

20) O, profetule, toți trimișii pe care Noi i-am trimis înainte de tine au fost numai oameni, care au mâncat bucate și au umblat prin piețe, și tu nu ești cu nimic diferit de ei. O, oamenilor, Noi v-am făcut pe unii dintre voi încercare pentru alții, făcându-vă bogați sau săraci, sănătoși sau bolnavi, pentru a arăta dacă veți fi voi răbdători în fața încercărilor, și veți fi voi statornici datorită răbdării voastre? Iar Domnul tău este Cel care Vede pe cei care sunt capabili să fie răbdători și pe cei care nu, cât și pe cei care se supun și pe cei care nu o fac.

◆ Dintre beneficiile acestor versete:

- 1 - Folosirea invitației și a intimidării, împreună, este dintre metodele lui Allah din răsplată și pedeapsă.
- 2 - Dorințele vieții îl fac pe om să uite de pomenirea lui Allah.
- 3 - Profeții sunt oameni, căci acest lucru face interacțiunea cu ei ușoară și posibilă.
- 4 - Diferențele între binecuvântări, și încercări reprezintă un test de la Allah pentru a-i încerca pe robii Săi.